

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 23

Fylke: Aust-Oppland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Landvik

Emne: Bordetid til Hverdag

Bygdelag: vest og øst

Oppskr. av: John A. Gundersen

Gard: Gundersen

(adresse): Landvik Gundersen

G.nr. 73 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Det er ikke røynsle*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

11 Bordetid til Hverdag.

1

Ein sat alltid ved bordet i Stora hallet. Hverdag, men om sommaren sat ein i Bryggerhuset eller i Kjellerrommet, Inver det var indrekket til å få mat i.

2

Spisehuset sat ved same bord. Det er storlig huset. I vår bygd

3

Her spiser alle spisestuehuset fallet saman ved kvart. stål. Det har dei gjort før i tida og i vår tid også. Det huset. Den del. Skjerpas huset, at huset fallet al for seg selv, men no er det jamt blitt

4

Husets fallet og tenner spiser saman. Det har ikke, var Skjerpas fallet i bord. Bygda.

5

Her spiser ein om vinteren i Stora om sommeren vanlig i Bryggerhuset. Det er Skjerpas dei spiser i Kjellerrommet.

6

På helgedagene spiser ein i Stora eller små

2
det er gjetes. Er det gjetes spiser levest. fallet i
braggehuset.

7

Det var som det høvde, husbonden hadde
vanlig sin plass i ørebordenden eller fela-
lenk dei sig som det høvde,

8

Det var iltte, var i kull her, barna sat som
dei vakkum. Den iltte alt. barna var alle stå
er iltte, kull her.

9

Husbonden hadde som meind flassen sin
vid ørebordenden, den var alltid epla det fram,
so hadde han avsett om alt gjetes til til.

10

I ei stabbora i eit moderne indrette hus
er som for meind husbondens plass som
meind, så kammene gjetes, foris der er kamm-
men molke, so kamma og so kamma, ved
midre enden. Malmora det vid midre enden som
svot husbonden, så so kamma fra avsett om alt
gjetes og kull til.

11

Før i tida var det so ymist som i samme hendene,
det kamm mykje av fra kull lag arbeid som
hadde. I dei seinare år samme dei stendig kamm-
den for dei gjetes kull her. Eg har aldri hørt,
alt molke som sat midre fra vid bordet, iltte,
i ein værelse beroligta heim. Eg har nok hørt,
meg fortalt at det var som kull, men det var
meist i heimar der dei var tysdane og iltte,
hadde kull her. Slett er jaant kull mo.

12

Før i tida brukte dei mykje og eta av same faset,
var det gjetes, mito dei av fra faset det er gjetes

len, som kvas det held. Ha, der var litt trekk, som dette,
 da maten dyner dei fersk for litt for sin fart.
 For i tida brukte ein mykje guller myjællstapp,
 den kalla dei myjællstinga. Det er no dult stid
 å drilleka av same myjællstapp. Mollstappene var
 i eldre tid fage av tre. Og gamle tid brukta dei å
 ta ei tygge graut i elleis og dreyja kvar i myjæll-
 stat, dett var eit myjællstapp. No har kvar
 sin Kapp å drilleka av og kvar sin graut, fattast.
 Det var først dei Kaffen Kvar i bruk att foell fram
 kvar sin drillestapp

13

For i tida brukta den stikken og detta gryte fra
 bordet. Dei brukte ei treplate, til underlag. No i
 tida hadde dei gryte fra eit lit, bord og aust, sup-
 pa fra gryte fra kaffarstet til kvar bordfelle.
 Varm kettu serverte i ymse fat fra bordet.

På landsbygd var det eit stykke stov, staldnar
 om der var gjesler i kvardagslag, men til søndags
 brukta dei serveretter til kvar sonans eller kvasde
 ved bordet.

14

Jau, den stikken brukar dei agde i vor tid. Dei
 la det dei hadde av det mellom flatbrød stykkene.
 Dei brukte mykje flettsticker, da det smatta bette
 eller lönndi, dei flette flat mellom flatbrød
 stykkene, det gav så god ein smak. Dei brukte mykje
 leska som dei la ymse slag fests, fets, men helst
 flett. Slitte bette brukta dei mykje til søndags-
 måltid

15

Jau, her brukta dei mykje å dreyja sutsticker bette
 i Kaffstappen og drillestapp. Det. Me rekna det for
 god leardstikk

16

Ä drinella Kafi ar skälta var i 1814, i skelma for god
fordelstikk. Gamle Hjerungas, hrudda sangte den
skikk. Sei seth skälta frö fengereidene og hles og
slusja, og etth. skältdan traktira dei neste sin
när dei drakk

17

Gaffelen Horn i brud på 80 ára etter som man nei
brude fordele. For brutta dei ä ta kjeld af arduppre.
etter som er meg forfall - Gesta dei det upp med
hendene. Ä skälta hendene när dei skältd. So skal
brutta dei sö ä bygge alle bloda frö bende bygge.

18

3 gamle dager bli tattikkneven brutt til ä eta med
Rova Kveinnom brutta seil og etthje.

19

Hver hadde di etthje, men eg har hørt att i gamal
tid, skälta dei god ar skältd. när dei hadde etthje, og
skältd. So skältd i ei Veggbyssunge til nest. små tid
3 gamal tid var skältd laga af tre. Seinar, setth dei
skältd ar jern, sedan skältd ar risttd. For tid dei
bygge ä skältd skältd, Nam og kull. Var i 80 ára

20

Fordeleer vant først brutta i midten ar 80 ára
Hunde man nei fordele, og di fusth dei skältd ar
larkar. For brutta dei tattastar ar bu. Skältd
i bann lida dei og etthje over frö fusttd til hru-
ken ar dygje tattastar.

21

Sei brutta sangte Dotts datt til Hoardag frö
gardane. Sei lag skältd frö hordet kullom
Hwart småttid til nest. bende setning.

22

Seine brutta kullom hord, men Dotts datt
er i brutt frö dei fusttd bloda i bygge.

Skillemet her var att all, Herud, forbyen seg, å la
det han hadde brug på, men det Herud, for sin
blads, att dei dela maten i portioner. Dei kalle
det å sklepta ut maten. Jus hadde fallet fallet
fordi sine portioner, og so eller hvor som
dei sat ved bordet

24

Som og att bli samlig dele ut til hvor som
sat ved bordet og orvulvord, flak brød og
lefte, var det ut, ei lefte til hvor. No blud
maten for bordet og einsevan. Namn forbyen
seg ar det han her brug på

25

Dei alder og hals vatten felle jaad stene
forbyen, men larva felle mindre, men det
var hvor som åt liti mykje, som ein Dattin
Herudem åt som rigel liti, så mykje, som
ein Dattin man. Det er hoi arbeid var hvor

26

Når lorna bli 5-6 år gammel, Herud, dei greis seg
hjolet ved bordet, men lornene mat, kalle
deim, så dei sklepta, holo for bordet. Dei felle
kante sig, slukuduff, so dei sklepta, hulla det
kleda. Det er liti liti, dei seg, hoi å de uten
å søla, og far og svar og dei aldr lode lobyu
med deim

27

Det var almindelig i den først, tids og tygge
maten til småbarn

28

Dei flest familier lever ei bord hin for maten
og det er enten hus farer eller lornene som
er det. Den skillemet kalle dei alltid i Kristne
hermar. Det er ingen skillemet var hvor og små

6
Etter ha mat, Er det Kristne hieimer let hie hem
den syde, hvor der er Komme gjættis.

29

Jan, det var det at i Smakke ved bordet, men
dei smætt, alle Vera hie gjættis, men det Kunde
Vera diong som var hie, der hie det lata om.

30

2
Dei rekna det iem, for den framferd og le det
bordet. Gamle, fætt og all det Kunde. Komma let
molle, dersom ein let sig let i le ved bordet.
I Kristne hieimer, var det alle, hie og le det
bordet

31

Verstlig song var forbudt ved bordet, men Krist
lyne song brutte dei både for og etter smaten.
Der var dei gamle, som sa, all lynges du det
sig song ved bordet, Komme dei Komma let i græta
for hie det

32

Som regel smætt ein stunde til all var ferdig,
for ein gjættis frae bordet

33

Ein sejer hie, all for smaten let hie mere

34

Kom det ein framand var inn under smat tiden,
vart han bid om i dette sig, end ved bordet
i la det i smat tiden

35

Kom der ein framand inn under smat tiden,
So han, Gud sigen smaten!

36

Kom det ein gjættis til gærdet, var det som siges
Stille mat til han mellom smat tiden

37

For i tiden smætt ein eto den mat ein gamle

4. Brættel til Hoardags, men me i lida det det voolig
skell. molle ekkra dit han

38

jo, det var vantig å Hotta Haffi. Sjålv om det
istikk. det berre var mat all át. Det hendte, for
Sittne Stodet, att kjelen stod for berre dojer.
Var det gamt folk felle dei beggjer ein
Hopp trikk Haffi. smiltom svara

39

Det hendte, for ein Stod, att det Horn ein fremman
Har til garden. Bonden drar snuff, med lagg-
kutt, so han var ved spunt for det arbeide,
Namen som Horn var ein eit spunt fra lagg-
kuttets område. Bonden gjorde, istikk molle
Karett, for honen, men så, Me et for kjottene
til Hoardags, de me var so god å Horna det å
ja mat. Han sette ein middagsvial som var
molle og det beste som han hadde smakt.

Hvis ein gjest som er Hornen og skal ha mat
til i vantlig lutt hander med og huld hos med
selstkap

40

Hvor ein gjest tilgards og skal ha mat sages
istikk, lutt hander fra han. Når han har lutt han
falskme seg, har han det bli i smid det, edet
han gjengit fra att gjesten har næringsdet.

41

Hvor ein har gjesten lutt å leen, og et, er det
allid ein av lutt hander som er lutt Stod. og
underholder gjesten under smil lide. Man
sit venter et lutt istikk fra bordet vunde
mat gjesten, og det lutt att allid som det
skal vera

John A. Ince

